

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาแนวโน้มของหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษาในปีพุทธศักราช 2545 ด้วยการใช้เทคนิคเดลฟายในการวิจัยโดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยเลือกผู้เชี่ยวชาญสาขาพลศึกษา ที่มีคุณสมบัติอย่างน้อย 2 ข้อใน 5 ข้อ ดังนี้

1. สำเร็จการศึกษาทางสาขาพลศึกษา ตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป
2. เป็นผู้มีส่วนประสมการณ์ทางการสอนพลศึกษา ระดับประถมศึกษาหรือการสอน วิธีสอน พลศึกษา และ/หรือ นิเทศการสอนพลศึกษา ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
3. เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการร่างหลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับประถมศึกษา
4. มีผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร หรือการสอนพลศึกษาเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
5. เป็นนักการศึกษาที่มีความรู้ด้านหลักสูตรพลศึกษา หรือการสอนพลศึกษาระดับประถมศึกษาและ/หรือมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางทางการศึกษาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผู้วิจัยเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่านแล้วติดต่อขอความร่วมมือในการเสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญสาขาพลศึกษาจำนวนท่านละประมาณ 10 รายชื่อ แล้วติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญตามรายชื่อที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 18 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก. การศึกษารวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีพื้นฐาน และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา และเทคนิคเดลฟาย จากตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือในการวิจัยตามเทคนิคเดลฟาย ดังนี้

1. แบบสอบถามชนิดปลายเปิด รอบที่ 1 ผู้วิจัยนำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษามา กำหนดกรอบในแบบสอบถามชนิดปลายเปิดรอบที่ 1 โดยมีขอบเขตดังนี้

ก. หลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา ปีพุทธศักราช 2545

- 1.) ลักษณะทั่วไปของหลักสูตร
- 2.) จุดประสงค์ของหลักสูตร
- 3.) โครงสร้างของหลักสูตร
- 4.) เนื้อหาของหลักสูตร

ข. การเรียนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ปีพุทธศักราช 2545

- 1.) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.) สื่อการสอน

2.1 เอกสารคู่มือต่าง ๆ

2.2 สื่อและอุปกรณ์อื่น ๆ

3.) การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

3.1 จุดประสงค์ของการวัดผลและประเมินผล

3.2 วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผล

3.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผล

จากกรอบที่ได้จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาสร้างแบบสอบถามชนิดปลายเปิด เกี่ยวกับหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 18 ท่านตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1

2. แบบสอบถามรอบที่ 2 ผู้วิจัยรวบรวมความคิดเห็นได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 นำมาสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม แสดงความคิดเห็นโดยการให้น้ำหนักความเป็นไปได้ของข้อความแต่ละข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้มาก
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้ปานกลาง
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้น้อย
- 1 หมายถึง ข้อความนั้นเป็นไปได้น้อยที่สุด

3. แบบสอบถามรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถามรอบที่ 2 มาคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Midian) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของข้อความแต่ละข้อ เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับใหม่ที่ใช้ข้อความเดิม โดยเพิ่มตำแหน่งของค่ามัธยฐานช่วงของพิสัยระหว่างควอไทล์และตำแหน่งของผู้เชี่ยวชาญคนนั้นตอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนทบทวนความคิดเห็นของตน แล้วตอบกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

ในการตอบแบบสอบถามรอบนี้ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะทราบว่าตนมีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างจากผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆ อย่างไร หากทบทวนความคิดเห็นของตนแล้ว ยังแตกต่างจากคนอื่น ๆ อยู่ ก็ให้เหตุผลประกอบการยืนยันคำตอบเดิมของตน ที่อยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ในข้อนั้น ๆ ซึ่งผู้วิจัยจะนำความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในรอบนี้ มาสรุปเป็นแนวโน้มของหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษาในพุทธศักราช 2545

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสอดคล้องกัน ของความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยคำนวณหาค่ามัชฌิม (Median) ฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัชฌิมกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ของความคิดเห็นแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

1. ค่ามัชฌิม ค่ามัชฌิมที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมี เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่ามัชฌิม 4.50 ขึ้นไป หมายถึง ข้อความนั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเป็นไปได้มากที่สุด

ค่ามัชฌิม 3.50-4.49 หมายถึง ข้อความนั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเป็นได้มาก

ค่ามัชฌิม 2.50-3.49 หมายถึง ข้อความนั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเป็นไปได้ปานกลาง

ค่ามัชฌิม 1.50-2.49 หมายถึง ข้อความนั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเป็นไปได้น้อย

ค่ามัชฌิม ต่ำกว่า 1.50 หมายถึง ข้อความนั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเป็นไปได้น้อยที่สุด

2. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่าเท่ากับหรือน้อยกว่า 1.50 หมายถึง ข้อความนั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน แต่ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มากกว่า 1.50 หมายถึง ข้อความนั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

3. ความแตกต่างระหว่างมัชฌิมกับฐานนิยมค่าความแตกต่างระหว่างมัชฌิมกับฐานนิยมคำนวณเพื่อสนับสนุนความสอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยถ้าข้อความใดมีค่าไม่เกิน 1.00 หมายถึง ข้อความนั้นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน

ข้อความที่ปรากฏเป็นแนวโน้มของหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2545 คือ ข้อความที่มีค่ามัชฌาน 4.50 ขึ้นไป (ระดับเป็นไปได้มากที่สุด) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าเท่ากับ หรือน้อยกว่า 1.50 และค่าความแตกต่างระหว่างมัชฌานกับฐานนิยมมีค่าไม่เกิน 1.00

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. มัชฌาน
2. ฐานนิยม
3. พิสัยระหว่างควอไทล์